

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/aktualnosci/204948,Krzyz-Wolnosci-i-Solidarnosci-dla-Kazimierza-Ludwika-Pajakowskiego-i-Roberta-Puc.html>
26.02.2026, 21:52

[Następny](#)

[Powrót](#)

Krzyż Wolności i Solidarności dla Kazimierza Ludwika Pająkowskiego i Roberta Puczko - Świdnica, Wrocław - 21, 22 sierpnia 2024

W imieniu Prezydenta RP Andrzeja Dudy, na wniosek prezesa Instytutu Pamięci Narodowej dra Karola Nawrockiego, pośmiertnie Krzyżem Wolności i Solidarności uhonorowany został Kazimierz Ludwik Pająkowski. W Świdnicy odznaczenie z rąk dyrektora wrocławskiego IPN dra hab. Kamila Dworaczka odebrała wdowa po zmarłym w tym roku opozycjoniście. Pani Lucyna przekazała także do archiwum wrocławskiego IPN pamiątki po zmarłym mężu z czasów jego walki o wolność.

22.08.2024

Kazimierz Ludwik Pająkowski (1951-2024)

Pan Kazimierz Ludwik Pająkowski między 13 grudnia 1981 a 4 czerwca 1989 r. był działaczem opozycji antykomunistycznej. Przed manifestacją w Świdnicy, planowaną na 31 sierpnia 1982 r. z okazji podpisania porozumień sierpniowych, funkcjonariusze Służby Bezpieczeństwa przeprowadzili z nim rozmowę ostrzegawczą.

W październiku 1982 r. należał do grona współzałożycieli, a następnie członków redakcji konspiracyjnego czasopisma „Głos Solidarności”. Od 8 listopada 1982 do 2 lutego 1983 r. z uwagi na zaangażowanie w działalność opozycyjną był internowany w wojskowym obozie specjalnym w Rawiczu. Szkolenie rezerwistów w tej jednostce nie miało nic wspólnego z obronnością kraju ani z podnoszeniem żołnierskich umiejętności; służyło jedynie walce przeciw antykomunistycznej opozycji, będąc dotkliwą represją polityczną wobec powołanych na ćwiczenia.

Po opuszczeniu ośrodka internowania kontynuował działalność antykomunistyczną, angażując się m.in. w Tajnej Komisji Zakładowej Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” w Świdnickiej Fabryce Urządzeń Przemysłowych, wskutek czego był rozpracowywany przez SB od 1 kwietnia 1983 r. do 11 grudnia 1985 r., a następnie od 24 listopada 1988 r. do 23 lutego 1990 r.

Zajmował się głównie zbieraniem składek na potrzeby podziemnego związku oraz kolportażem wydawnictw bezdebitowych, ponadto aktywnie uczestniczył w Duszpasterstwie Ludzi Pracy przy parafii św. Józefa. 30 września 1988 r. był współzałożycielem Miejskiego Komitetu Organizacyjnego w Świdnicy, który dążył do legalizacji NSZZ „Solidarność”.

Dzień później we Wrocławiu w imieniu Prezydenta RP Andrzeja Dudy, na wniosek prezesa Instytutu Pamięci Narodowej dra Karola Nawrockiego Krzyżem Wolności i Solidarności uhonorowany został Robert Puczko ur. w 1962 r.

Pan Robert Puczko był jednym z założycieli powstałej we Wrocławiu na przełomie 1982/1983 r. konspiracyjnej Polskiej Niezależnej Organizacji Młodzieżowej. W ramach działalności w PNOM produkował i kolportował niezależne pismo „Młodzież” oraz podziemne broszury, m.in. Solidarności Walczącej. Dnia 13 grudnia 1984 r. pan Robert Puczko został wraz z innymi

członkami PNOM zatrzymany i przesłuchiwany. 9 stycznia 1985 r. został tymczasowo aresztowany, a w trakcie przesłuchań dotkliwie pobity. Postanowieniem Prokuratury Rejonowej we Wrocławiu 1 lutego 1985 r. został zwolniony z aresztu ze względu na stan zdrowia. Postępowanie przeciwko Robertowi Pucze zawieszono 26 kwietnia 1985 r. decyzją Prokuratury Rejonowej we Wrocławiu, a 22 września 1986 r. dochodzenie umorzono.

Krzyż Wolności i Solidarności jest znakiem wdzięczności państwa polskiego dla osób, które swymi zmaganiem z systemem komunistycznym w latach 1956–1989 przyczyniły się do odzyskania przez Polskę niepodległości po półwieczu zniewolenia i zależności od Związku Sowieckiego.

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)